

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/538/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210873
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210873.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 4C/217/2012-109 zo dňa 27. 8. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol. Uviedol, že v exekučnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 6Er/424/2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 28. 4. 2010 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava zn. SR 22199/09 zo dňa 25. 1. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. 3. 2010. Okresný súd Liptovský Mikuláš výzvou zo dňa 13. 5. 2010 vyzval Stály rozhodcovský súd Bratislava na predloženie rozhodcovského spisu a dňom 14. 6. 2010 vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vykonanie exekúcie. Z obsahu ďalšieho pripojeného spisu vedeného pod sp. zn. 3Er/736/2009 mal za preukázané, že dňa 25. 9. 2009 doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného - navrhovateľa v predmetnej veci na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava, sp. zn. SR 04401/09 zo dňa 3. 6. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 6. 2009. Okresný súd Liptovský Mikuláš výzvou zo dňa 14. 10. 2009 vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere a dňa 21. 1. 2010 udelil poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 3Er/736/2009-16 zo dňa 31. 3. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. 5. 2010, exekúciu zastavil. Ďalším uznesením si vyhradil rozhodnutie o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7CoE/34/2011-51 zo dňa 20. 7. 2011 odvolacie konanie pre späťvzatie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. 12. 2011. Uznesením č.k. 3Er/736/2009-56 zo dňa 29. 2. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. 3. 2012 súdnemu exekútorovi a oprávnenému náhradu trov exekúcie nepriznal. Dňa 30. 7. 2012 bolo tunajšiemu súdu vrátené poverenie na vykonanie exekúcie. Za podstatné považoval, že v exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (uznesenie NS SR 3M Cdo 11/2010, 6Cdo 105/2011), na

podklade čoho ustálil, že v predmetných veciach, tak pod sp. zn. 6Er/424/2010, ako i 3Er/736/2009 bolo konané priebežne bez zbytočných prietáhov. Uviedol, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkali právnych vzťahov, podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony, smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na skutočnosť, že z obsahu spisu nezistil, že by odporcovi účelne vynaložené výdavky vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukazoval, že navrhovateľ elektronicky na zverejnenú emailovú adresu súdu podal návrh na zrušenie pojednávania s tým, že súdu boli v žalobe oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Na podklade tejto skutočnosti mal súd postupovať podľa ust. § 15 O.s.p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu a ten vzhľadom na ust. § 12 O.s.p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Pokiaľ tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Poukazoval, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe. Toto mu bolo doručené už so samotným rozsudkom vo veci samej. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej poukazoval, že v zmysle ust. § 15 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Osobitne zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zastal názor, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, krajský súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil, nakoľko z vyjadrenia navrhovateľa, ktoré okresnému súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil, výslovne vyplýva, že námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi nepodal. Navyše uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu nadriadeného č.k. 5NcC/58/2012-17 zo dňa 31. januára 2013 a následne ani uznesením 10NcC/36/2012 zo dňa 17. januára 2013 (v spojených veciach 4C/217/2012 a 4C/200/2012) sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš Mgr. Zuzana Bajlová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, čím bola otázka zákonného sudcu vyriešená.

Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa o tom, že súd sám určil rozsah dokazovania, navrhovateľ ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť k týmto dôkazom a tvrdeniam sa vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, je potrebné uviesť, že navrhovateľ sám sa tohto svojho práva vzdal, keď sa na vytyčený termín pojednávania, na ktorý bol riadne predvolaný, nedostavil. Pokiaľ i žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, vzhľadom na rozhodovaciu činnosť a prax nadriadeného súdu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcov okresného súdu v jednotlivých obdobných veciach, nemal dôvod spoliehať sa na to, že okresný súd jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyhovie a v konaní nebude ďalej pokračovať. Navyše, okresný súd v rámci dokazovania oboznámil exekučný spis, oboznámenie ktorého ako dôkazu bolo navrhnuté samotným navrhovateľom. Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa v podanom odvolaní o tom, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané a nevysporiadal sa so všetkými vytykanými zločkami nesprávneho úradného postupu, jednalo sa o všeobecné námietky, ktoré navrhovateľ bližšie nezdôvodnil, ani nepodložil.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov, vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd postupoval procesne správne, a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Pokiaľ sa týkalo samotného právneho posúdenia veci, krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil i s dôvodmi, o ktoré svoje rozhodnutie oprel. Tieto považoval za dostatočne vyčerpávajúce, nakoľko v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V poukazovanej exekučnej veci skutočne exekučný súd nedodrжал zákonom stanovenú lehotu. Neurobil to však svojoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní zabezpečoval si podklady pre posúdenie zákonnosti vedenej exekúcie. Konal v súlade so zákonom, keď žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovel až po obdržaní a preskúmaní potrebných podkladov.

Navrhovateľ ani v podanom odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by skutkové zistenia okresného súdu a jeho právne posúdenie veci spochybňovali, resp. priamo popierali. Podstatným je, že svoje nároky

odvíjal od inej doby omeškania exekučného súdu, ako bolo v skutočnosti preukázané a omeškanie nebolo spôsobené nečinnosťou exekučného súdu tým, že by vo veciach vôbec nekonal.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd toto ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto si návrhom neuplatnil, ani nevyčísľil, ani z obsahu spisu nebolo zistené, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** je odvolanie prípustné.